

POSTANOWIENIE

Dnia 17 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Lech Paprzycki

w sprawie W. J.
skazanego z art. 148 § 1 kk
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.
w dniu 17 stycznia 2014 r.,
kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 4 kwietnia 2013 r.,
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w T.
z dnia 27 września 2012 r.,

- 1. oddala kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. zwalnia skazanego W. J. od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny, wyrokiem z dnia 4 kwietnia 2013 r. utrzymał w mocy wyrok Sądu Okręgowego w T. z dnia 27 września 2012 r. , wydany w sprawie II K .../11, którym W. J. za przestępstwa zakwalifikowane z art. 148 § 2 kk i z art. 283 kk w zw. z art. 279 kk skazany został na karę łączną 9 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności.

Od powyższego wyroku Sądu Apelacyjnego, kasację na korzyść skazanego W. J. wniósł jego obrońca i, zarzucając „obrazę następujących przepisów prawa procesowego i materialnego: - art. 5 § 2 kpk przez zaabsorbowanie do prawnomocnego wyroku rozstrzygnięcia – dokonanego przez sąd I instancji, dotyczącego nie dającej się usunąć wątpliwości co do tego, kto jest sprawcą pobicia pokrzywdzonego, który po kilku dniach od zdarzenia zmarł oraz wskutek

czego u pokrzywdzonego wystąpiły obrażenia, które ostatecznie doprowadziły do śmierci – na niekorzyść skazanego zamiast na jego korzyść; - art. 7 i art. 410 kpk przez zaakceptowanie w toku kontroli instancyjnej naruszenia zasady swobodnej oceny dowodów, wyrażającego się w stwierdzeniu, iż „... *Sąd meriti dokonał oceny całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego we wzajemnym ich powiązaniu, zgodnie z dyrektywami wynikającymi z treści art. 7 kpk*”, gdy tymczasem przy ustalaniu podstawy faktycznej wyroku wielokrotnie doszło do dowolnej oceny dowodów, w tym zeznań świadków: [...]; - art. 148 § 1 kk przez jego niewłaściwe zastosowanie i art. 157 § 1 kk przez jego niezastosowanie, a to wskutek zaakceptowania w toku kontroli instancyjnej niewłaściwej kwalifikacji prawnej czynu, tj. art. 148 § 1 kk zamiast art. 157 § 1 kk”, wniósł o uchylenie wyroków Sądów obu instancji i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w T. do ponownego rozpoznania.

Prokurator Prokuratury Apelacyjnej, w odpowiedzi na kasację obrońcy, wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja obrońcy skazanego W. J. jest oczywiście bezzasadna, w rozumieniu art. 535 § 3 kpk, i jako taka została oddalona, natomiast W. J. został zwolniony od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 518 kpk, wobec jego aktualnej sytuacji majątkowej i skrajnie ograniczonych możliwości uzyskiwania dochodów.

Rozważając zarzuty kasacji obrońcy, przede wszystkim zauważyć należy, że w sytuacji procesowej, gdy Sąd odwoławczy nie przeprowadzał dowodów i nie dokonał zmiany ustaleń będących udziałem Sądu pierwszej instancji oraz nie dokonał nowych ustaleń, to tak sformułowane zarzuty są, w istocie, zwrócone przeciw orzeczeniu Sądu Okręgowego a nie Sądu Apelacyjnego. To czyni tę kasację wręcz niedopuszczalną. Jeżeli jednak weźmie się pod uwagę nie wskazane jako naruszone, zdaniem obrońcy, przepisy art. 5 § 2 kpk, art. 7 kpk, art. 410 kpk oraz art. 148 § 1 kk i art. 157 § 1 kk, lecz treść zarzutów i wywody uzasadnienia kasacji, to możliwe jest, mając na uwadze art. 118 § 1 kk, takie jej odczytanie, choć autor kasacji nie wskazuje tych przepisów jako naruszone, że obrońca formułuje zarzut naruszenia w tej sprawie przez Sąd Apelacyjny przepisów art. 433 § 2 kpk i

art. 457 § 3 kpk. Jednakże, nawet tak rozumiana kasacja okazuje się, w realiach procesowych tej sprawy oczywiście bezzasadna.

Zapoznanie się z treścią uzasadnienia Sądu Apelacyjnego prowadzi do ustalenia, że Sąd ten przede wszystkim zidentyfikował w całości zarzuty apelacji, dotyczące błędu w ustaleniach faktycznych co do osoby sprawcy, oceny zeznań świadków i kwalifikacji prawnej czynu z pkt. I a) wyroku Sądu Okręgowego (s. 4-5 uzasadnienia SA). Najistotniejsze jest jednak to, że Sąd odwoławczy nie tylko podzielił stanowisko Sądu pierwszej instancji, ale przedstawił pełną i przekonującą argumentację za tym stanowiskiem przemawiającą.

Sąd Apelacyjny, w obszernych wywodach, nie podzielając stanowiska autora apelacji, natomiast aprobując stanowisko Sądu Okręgowego, ponownie przedstawił pełną argumentację, z odwołaniem się do ponownie ocenionych dowodów, przede wszystkim zeznań świadków, ale także wyjaśnień ówczesnego podejrzanego a następnie oskarżonego, na rzecz ustalenia, że to W. J. był sprawcą dotkliwego pobicia pokrzywdzonego J. Ż. (s. 6 i nast. uzasadnienia SA), co do sposobu i skutków tego pobicia (s. 12-14 uzasadnienia SA), również w oparciu o opinie biegłych, a także w zakresie przyjętej przez Sąd Okręgowy kwalifikacji z art. 148 § 1 kk (s. 14-22 uzasadnienia SA). W uzasadnieniu kasacji obrońca, w istocie, nawet nie podejmuje próby podważenia stanowiska Sądu odwoławczego, ograniczając się do powtórzenia zarzutów apelacji i tam prezentowanej argumentacji, z odwołaniem się do niektórych tylko dowodów, w tym tylko do wybranych przez siebie części zeznań części świadków i tak samo jeżeli chodzi o wyjaśnienia W. J. Skoro uzasadnienie wyroku Sądu Okręgowego spełnia wymogi określone w art. 424 § 1 kpk, natomiast uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego wymogi art. 457 § 3 kpk, to kasację obrońcy należało oddalić i to jako oczywiście bezzasadną.